

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhoz, 1896. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
 Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
 Egyes szám ára 5 kr.

Felélős szerkesztő és lapfőigazgató:
 Németh Ödön

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
 Szerkesztőség: Szent-István-utca 5.
 Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

A siker titka.

(P—y.) Nem ritkán történik az élet küzdelmeiben, hogy a kisebbség kerekedik felül, s győzedelmeskedik a százsorta nagyobb többség fölött. Gyakran előfordul, hogy furfang, erőszak nélkül is, egyetlen ember százak ellenkező véleményével szemben is képes a sajátját érvényre emelni.

Dreifuss mellett, mint látjuk elenyésző kisebbség küzd és megdöntötte a szigorú hadbíróóság ítéletét, győzedelmeskedett egész Franciaország közvéleménye ellenére. Nálunk a közel múltban egynéhány ember személyes gyűlölségből a kath. egyháznak kilenc százados épületén ütött részt, s egy csekélyszámu titkos társaság bontogatja százados villarokkal büszkén dacoló sziklatalait. Érthetetlennek tünik föl előttünk, hogy a szabadkőművesség mindent képes keresztülvinni, még a hosszú gyakorlat által megpecsételt szokás, jog és törvény, sőt olykor még a király határozott szándéka ellenére is, mint az köztudomás szerint a polgári házassággal történt.

Csodálatos, és valóban bámulatra méltó a dolog és mégis a lehető legtermészetesebb a tények ezen felfordult menete.

Manapság csak egyetlen egy dolog képes állandóan és sikeresen az emberekre hatni és ez a kiváló, kimitvelt tehetség. Elmúltak azok az idők, midőn az állás vagy hivatal egymagában tekintélyt kölcsönzött az embernek. Ha valakinek nincs

tehetsége állásnak méltó betöltéséhez, akkor ha nagy is, legfőbb félni fognak tőle, de csak addig, amíg állásának fénye környezi. Még a pénz az anyagi életnek, az életfentartásnak ez a mozgatója sem tud tartós hatást létesíteni, nem különösen azoknál, kik vezető szerepre vannak hivatva, hacsak valami kiváló elmét nem hajtanak szolgálatukba, akivel azután híveket szereznek maguknak.

Csak a tudomány, a tehetség bir igazi nyomatékkl, mert hiszen manapság az emberek nem tudnak maguk lábán járni; a majmoláshoz szokott embereket pedig csak tehetséges ember képes édesgetni magához. Innen van, hogy a kiváló elmének, ha az összes emberi gyarlóságokkal és hibákkal volna is felruházva, mindig akadnak követői, mindig akadnak elszánt hívei, és eszméinek, akár hasznosak akár károsak legyenek azok, buzgó terjesztői.

Igy állván a dolog, nagyon természetes, hogy aki befolyást akar szerezni a társadalomra, annak első sorban képzett, tekintélyes elemeket kell a maga számára meghódítani, mert az ilyenekhez követtékül csatlakoznak még a jó szándékuak is, a tudomány fénye számtalan nem gondolkodót elszédít, s egy kis ügyességgel külszínre bámulatos eredményt lehet elérni.

Igy jár el a kereszténység ellensége, a szabadkőművesség. Hálójába belevonja a tekintélyes embereket, apró szolgálattal lekötöti magának, hogy viszontszolgálatokat

nyerjen tőlük a saját céljaira. S teszi ezt nemcsak a felnőttekkel, hanem kiszemeli a használható fiatal egyéneket is, s mintegy nevelni magának. Csattanós bizonyítékot szolgáltat erre többi között az az eset, melyet szavalihető embertől hallottam.

Több évvel ezelőtt a budapesti papnevelő-intézetből egy ifjút bocsátottak ki valami csekélység miatt. Kiváló élénk tehetséggel, bátor föllépéssel, könnyed előadásmóddal volt fölruházva, a melyek ha nem is vezető, de tekintélyes szerepre képesítik az embert. Elbocsátása után minden pénz, minden támogatás nélkül ment neki a világnak. Nem volt egyetlen jötevője sem, pártfogója annál kevésbbé, aki öt valami jövedelmi forráshoz juttatta volna. Végössz szorultságában — barátai tanácsára — a szabadkőművesekhez fordult. Adtak neki pénzt, a mennyi tanulmányai folytatására szükséges volt. Később látván, hogy hasznavehető ember, egy szabadkőműves ügyvéd vette magához segédül. Kiváló ügyességgel megnyerte főnökét, aki irodáját is hajlandó neki átadni. Persze amióta szabadkőművesek között van, szídjá a papokat, szídjá a kath. vallást, gyűlölettel van eltelve a kath. egyház iránt.

Ilyentől a jövőben vajjon mit lehet várni? Esze, ügyessége van elég, pártfogói a hatalom birtokosai, tehát bizonyos, hogy tekintélyes állásra küzdheti fel magát. És ha majd magas polcon lesz, kétségtelen, hogy tevékenységét nem azok érdekében

Az otthon.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárczája. —

Írta: D—r Irén.

I.

Egyszerű hivatalnok vagyok. Az élet szinpadán nem nagy szerepet játszom. Kevesen ismernek és bizonyára azért érzem oly jól magamat. Mint hogy takarékosan élek, csekély fizetésemből is félre tudtam tenni egyszer annyit, hogy fürdőbe utaztam, olyan fürdőbe, ahová csak szórakozni mennek az emberek. Így véltem legjobban felhasználni szabadságomat, melyet főnököm adott. Isten áldja meg érte, hogy adta, mert itt kezdődik boldogságom.

Tehát fürdőben vagyok. Éppen egy kies szép völgyben állok. Körülem magas lenyves erdő, fejem felett mosolygó kék ég, lábaimnál vadvirágos zöld pázsit, csörgő patak. Az erdőben madársereg csiripel, a sziklarepedéseken át fürge gyík sikamlík tova, a patak fodros habjaiból ezüst halacszkák ütök fel fejüket, a csöndes, tiszta légben tarka pillék repdesnek. Megbűvölten szívom az illatos levegőt. Keblem dagad s egész valómát egy kimondhatlan édes névtelen érzemény tölti be. Keresem keresem nevét, de nem lelem. Mi ez? Gyöngye rettegés fog el. Félek? Nem. A természet bájai közepett úgy érzem magam, mint Ádám első nap a paradicsomban: egyedül.

Érzeményeim lázas vágygyá fajulnak s arezomat tüzes láng csapja meg. Oh, mi ez

az édes-kinos érzemény? . . . A távolban bűvös hang röppen a légbe. A csörgő patak fodros habjaiban egy pajzán tündér járkal s pajkosan játszik a lábit csókolgató ringó habocskákkal. Egy barna kis lány a tündér, ki mosolygva, dalolva játszik a víz fodraival, kagylókelyhet emel a magasba és úgy látom, mintha intene, mintha hívna, hogy enyhítse szomjamat. Valóban szomjazom, szomjazom utána.

Szívem vulkánként háborog, az angyal, az ürdög, a szeretet, a szenvedély és ezerféle érzelem harcra keltek benne. Idegzetem remeg térdeim megcsuklanak, lázas vagyok, kábult agyam keresve keresi sokáig, de végre mégis megleli a kívánt szót.

Nos . . . ?

Érzeményem neve: szerelem.

Igen, megszerettem azt a barna kis lányt, és — csodák csodája! — vagy talán nem? — meg is kaptam kezét még az nap.

Vele volt a mamája is a fürdőben. Én pedig nem várakoztattam meg sem a szerencsét, sem a boldogságot. Gyors elhatározásu ember vagyok és — csodák csodája! — vagy talán nem? — a mamák az ilyen embereket szeretik.

Tehát feleséggel mentem haza és magamnak boldog otthonot teremtettem. Azóta ez a nézetem: A világon legszerencsétlenebb ember az, akitől a sors megtagadta az otthonot.

II.

Otthon! Van-e édesebb szó, kedvesebb hely ennél szélese világón? Légy a földteke bár-

mely sarkán, hires, remek helyeken, uszszál ott dicsőségben, örömkömben, jólétben: csak haza, haza vágyol az édes otthonba, legyen ez az otthon szalmafedelű viskó, vagy márványoszlópos palota, itt nem ez jön számításba, hanem csak a boldogság.

A közügy férfia vagy? Küzdesz az élet szinpadán, ennek ez, annak az nem tetszik működésében. Gáncsot és nem a jót keresik benned. Hibáidból elefantot csinálnak, előnyeidből azonban még csak szunyog sem tesz. Hazamégy. Haza! Otthon vár a feleséged, a gyermekek. Az asszony gyöngéden megcsókolja borus homlokod, odasimul hozzád öszinte, tiszta szeretettel, megsimogat, pár gyöngéd szót szól hozzád és homlokodról a boru oszladozni kezd. Gyermekeid körülögnak. Az egyik az imént a porban uszodásdit játszott, a másik szakácsné volt és kényeret dagasztott az iczi-piczi teknőcskében, ruhád irlgmatlanul be lesz mázolva, kezedben, arezodon kerek folt marad az csókok helyén. Mit bánd te ezt! A boru eloszlott homlokodról, elfelejtetted a világ minden közügyét, sőt farkasbőrbe bujt jó barátaidat is s mosolygva szoritod gyermekeidet melledre.

Munkás vagy! Kora reggeltől késő estig dolgozol. A mindennapi kenyér keresése után hol találsz nyugodalmat? Nem-e otthon? Otthon, szeretteid körében. Feleséged elibéd teszi a párolgó levest, aztán nyakad köré fonja karjait, gyermekeid térdeiden lovagolnak, ennek is, annak is, egy-egy kanál étel kell a te tányérodból. Bár éhes vagy, szívesen tőröd az ölelést;

Mai lapunk 4 oldal.

fogja értékesíteni, akik nyomorúsága idejében magára hagyták, hanem minden bizonynyal azok javára, akik szorultságában támogatják, akiknek előmenetelét, földi jólétét köszönheti. S vegyük a gyűlöletet, melylyel az ilyen rendesen az egyház iránt viselkedik és hozzá a lelkiismeretlenséget, mely a lelki kötelek elhanyagolásából rendesen származni szokott, s jó'só tehetőség nélkül is mondhatjuk, hogy nem lesz ádázabb ellensége minden kath. ügynek az ilyen embernél.

Ez csak egy eset a sok közül. Hányan jutnak hasonló helyzetbe, a megélhetés súlyos terhe hány szép reményre jogosító fiatal embert vezet elleneink táborába!

S aztán még csodálkozunk az események mai folyásán! A tehetség, a képzettség hat az emberekre, ezt pedig ellenségeink nagyon is jól tudják a maguk okomára lekötni. Hiába, „a sötétség fiaik sabbak a világoosság gyermekeinél.“ Mi nagy számunkban bizakodva nem sokat törődünk az ilyesmivel, még elleneink kitűzött céljok érdekében mindent megmozgatunk, éles látásukkal észrevesznek minden előnyt, s anyagi áldozatoktól sem riadnak vissza. Pedig kellő időben alkalmas eszközöket megválogatni és alkalmazni a célra: ez a sikernek a titka.

Jó volna elleneinktől tanulni. Számolván a körülményekkel és alkalmazkodván a mai viszonyokhoz, igyekezzünk magunknak megnyerni a kor magaslatán álló férfiakat és akkor nem a kisebbség fog győzedelmeskedni, hanem a küzdelem sorsa a mi kezünkbe lesz letéve.

POLITIKAI HIREK.

— A nemzeti párt állásfoglalása. A nemzeti párt tegnapi értekezletéről a következő közleményt adták ki: „A nemzeti párt ma esti 5 órakor Szentiványi Árpád elnöklété alatt tartott értekezletén következő határozatot hozta:

„A párt fentartja korábbi határozatát,

bár taradt vagy, örömmel szolgálod ki az apró ságokat. Otthonod boldogsággal tölti el szívedet s te ebből új erőt merítesz a további munkához.

II.

Az otthon a béke és szeretet temploma. Jaj annak, aki ezt a békét feloldja, aki ennek a szeretetnek nyakára hág. Pokol lesz akkor az édes otthon, melynek tüzkemencéje a — mulató hely lesz. Ezt a békét és szeretetet a becsület tartja fenn. Arra a férfire tehát, ki a mulatóhelyek folytott légkörében, vagy ki tudja kinek társaságában találja jól magát s költi pénzét, míg otthon családja aggódva, lehet hogy nélkülözések közt várja: bátran mondhatni, hogy becsületlen. Viszont az a nő is megvetést érdemel, ki a háza küszöbén belül börtönt lát, a házi dolgok miatt folyton folyvást békétlenkedik s csak a szomszédokban érzi magát jól és az utcán van elemében.

A férfi becsületbeli kötelessége az otthon fenntartani. Az asszonynak pedig az otthon kellemessé tételén kívül nem szabad más gondjának lenni, főképen fegyvereit: a könyvet és nyelvet mentől ritkábban vegye igénybe. Előbbi unalmassá, utóbbi bosszúsá teszi a férfit. Ha bármelyik fél unalmasnak találja a családi fészket, az otthon romba dől s helyén a békétlenség, az egyenetlenség, a boldogtalanság üt tanyát.

A családi élet nem mézeskalács. Sok gondnal, sok kötelezettségekkel jár. Hanem azért nem ürom s ha a férj és feleség közü

hogy mindaddig, míg a kormánynak a kiegyezési kérdésekre vonatkozó szándékait tüzetesen nem ismeri, semmiféle napirendet el nem fogad.

Ez idő szerint tovább menő határozat hozatalának szükségét nem látja. A politikai helyzetben ez jelentékeny eseményt képez. A nemzeti párt határozata, mely egészen a báró Bánffy Dezső által teremtett politikai szituáció szigorú következménye, már az esti órákban elterjedt a politikai körökben s rendkívül élénk diskusszió tárgyát képezte. A szabadelvű pártban tegnap véletlenül sokan voltak jelen s mihelyt küzdomásává vált, hogy a nemzeti párt határozata épp ugy megokolt, mint a viszonyokból folyó provokálás, báró Bánffy Dezsőre nézve megindult az eszmecsere e téma körül. Időközben megjelentek a kormány tagjai, kik tegnap ministertanácsot ültek. Igen rezervált magatartást tanúsítottak a ministerek, de a legszűkebb környezet nem mulasztotta el értesíteni a miniszerelnököt a történetéről. A szabadelvű pártban nincs programja a magatartást illetőleg, hogy miként viselkedik az indennitási napirendre tüzésével szemben. Mindent az osztrák parlamenti helyzet fejleményeitől tesz függővé a kormány. Ma járt le a terminus, a mely a legutolsó budapesti tanácskozás alkalmával a két kormány között megállapított. A mai napig kellett gróf Thun osztrák miniszerelnöknek vagy garanciát szerezni arra nézve, hogy a Reichrath kiegyezési bizottsága elfogadásra ajánlja az összes kiegyezési javaslatokat, vagy pedig az obstrukció örve alatt császári leirattal becsukja a bécsi görög stíliu épület kapuit. Egyik alternatíva sem következett be s ez már a legközelebbi időben szükségessé teszi a két kormány újból való érintkezését. Az újabb tanácskozások valószínűleg Bécsben lesznek az idő alatt, míg a király ott tartózkodik.

— Fiáth Miklós báró — államtitkár. Egy fővárosi lap tegnap azt a hírt közli, hogy a király személye körüli miniszterium államtitkár állására legközelebb *Teleki Sándor* gróf orsz. képviselőt fogják kinevezni. Illetékes részről azt a megbízást nyerte a Pol. Ért., hogy e hírt alaptalannak jelentse ki. Mi a magunk részéről ugy tudjuk, hogy erre az állására *Fiáth Miklós* báró orsz. képviselő, Fejérmegye volt főispánja van kiszemelve.

félreértések is fordulnak elő: ott ahol az igazi szeretet honol, csak gyöngye bárányfelhűcskék ezek, melyek azért borítják el pár perczre a napot, hogy elvonulásuk után ennek ragyogása feltűnőbb legyen.

A hol nem így van, ott már nincs családi élet, ott már megszűnt az otthon. A férfi nevében ellenségét, a nő férjében a zsarnokot látja. A gyermekek gyűlölt lánczok, kötelékek, melyek a megsemmisült családi élet egyes foszlányait, ugy a hogy még összetartják.

Mi lesz az ilyen férfiből? Korcsmahós és stb.

Mi lesz az ilyen asszonyból? Kigyó és stb. És a gyermek? — Az alma nem esik messze fájától.

IV.

En azt az erdei tündért házam örngyalát a feleségemet karjaimban tartom most is. Körülem apró gyermekek, ártatlanok, mint az angyalok, pajkosak, mint megannyi kis ördögök. Feleségem a hajam közt babrál s kedves nevetéssel konstatálja, hogy deres vagyok. En is nevetek. Miért ne? Régen történt ám az az erdei jelenet s bizony azóta az asszony feje felett sem állott meg az idő. Múlnak az évek. A gyermekek ölünkbe ülnek, odatapasztják füleiket melleinkhez s szívverésünk után sebesen mondják: tik-tak. És ebből mindketten megértjük, hogy sohasem vénülünk meg. Szívünk örökké ifju marad, mert azokban az őszinte szeretet kiolthatatlan lángja lobog. Ablakaink alatt egymás után robotgok el a

III. Béla a ravatalon.

A nyolcz évszázad óta porladó királyi hamvak, Árpád vérehől való III. Béla királyunk és hitvesének Antiókiai Annának földi maradványai tegnap reggel óta ravatalon pihennek a koronázó Mátyás-templom oltára előtt. A templom, a hol az uralkodó kegyelete méltó pihenőt adott a fejérvári sirbolt királyi lakóinak, illően az esemény fontosságához, a gyász megindító pompájával fogadta magába a szentelt hamvakat.

A kép fölséges és megindító. Mindenütt a gyász leple sötétlik, csak három oszlop világlik ki: a középsőn az ősrégi királyi pajzs, vörös mezőn kettős keresztel, az Árpádok orozslános czimere és s szent földet védő antiókiai család vörös-fehér-kék pajzsa között. A fekete csarnok közepén pedig baldakin alatt áll a ravatal s rajta két aranyos aroncsu vörösréz koporsó. Az egyik en a fölírás: *III. Béla*, a másikon csak ez a név: *Anna*.

A koporsók előtt vörös bársonyvánkoson csillognak hű mási ama nevezetes ereklyéknek, melyek a hamvakkal együtt a fejérvári székesegyház sirboltjából kerültek elő. A korona és jogar, a gyűrű és a kard a többi ékszerrel együtt mind ott van kitűnő utánzásban, mely az iparművészet remeke. Az eredetit a koporsóba zárták a hamvak mellé. A ravatalt koronaörök állják körül.

Dél előtt 10 órakor a sekrestye felől bevonulnak a cisztercita atyák. Negyvenkilenczen vannak valamennyi rendházból. A menetet a rend feje *Vajda* Ödön zirczi apát zárja be infulával, vecsernye köpenyvel. A szerzetesek körül fogják a ravatalt, az apát a koporsók lábához teszi a rend remek ezüst emlékosztoruját, levelein a rendtagok bevésést nevével, aztán térdre borulnak és csöndes áhitattal imádkoznak Árpád házi alapítójukért.

Az áhitat és kegyelet e megható jelenete után a ciszterciák párosával ismét visszatérnek a sekrestyébe, csak ketten maradnak a ravatal térdeplőjén buzgó imádságba merülve.

A pannonhalmi benzésrend is hálával tartozik III. Béla király emlékének, mert a boldogult emlékü király több hazai benzés apát-

húntók. Kényes urak és felcizfrázott, urnók a színházba hajtának. Vig az élet. A szomszédomban egy híres művész hangversenyt rendez, a mulatóhelyekből ide hallatszik a csalogató zene, a kávéházakból ideha'lik a tekegató karamboló csattogása. A közeli divatkereskedő harminczhat lángot gyújt legújabb kelmékkel megtömött kirakata előtt, szinté látom az ott bámészkodó asszonyoknak férjeik előtt elsírandó könnyeit. A járdán örült hajcsa járja. Az emberek egész raja versenyt futkos az utóza egyik szögletétől a másikig. Mint mondják — sétálnak. Hangos, erőltetett bók, szinlet kacagás, dandyk affektált csoszogása, hölgyek selyemruháinak zizegése gyönyörűséges harmóniába olvadnak össze. Látszólag milyen szép, milyen nagyszerű ez a nagyvárosi zsongás! Szép, de mi ismerjük értékét és nem kérünk belőle! Egy szikrát sem törődünk vele, sőt már a füleinket sem sérti ez a siketítő lármá.

A mi világunk itt van a négy fal közt; itt az édes otthonban, melyben van egy darabka a menyországból is. Ebből sem én, sem házam örngyala, sem a gyermekek nem vágyunk ki soha. Az otthon ezerféle munkát és szórakozást nyújt, csak meg kell látni, fel kell fedezni azokat. Boldogok, kik szívük segélyével feltalálják ezt, s kik ezzel beérik.

De ni! Az egyik fiam szalagokat aggat reám, lónak akar befogni. Gyere kicsim! Inkább vagyok itthon a te lovad, mint az otthonon kívül a más — balekja.

ságot gazdagított alapítványokkal kulturális cselekvésre és Pannónhalmának a többi apátság fölött való előjogának megerősítését megsúrgatta a szentszéknél Rómában. A pannónhalmi bencés rendet a budavári gyászünnepen Fehér Ipoly főpáton kívül Kraller Miksa főmonostori perjel, Szentimrey Márton főpáti irodaigazgató, Récey Viktor dr. főpátsági könyv- és levéltáros és Sörös Pongrácz dr. történettanár fogja képviselni.

Két napig ravatalon pihennek a királyi házaspár hamvai és a nép ellátogathat a koronás koporsókhöz. Pénteken, október 21-én pedig meg lesz a temetés. Dél előtt tíz óraker a kórus és templomi zenekar Mozart nagy rekviemét adja elő. A magánénekszámokat Kacser Margit, Hilgcrmann Laura, Arányi Dezső és Szendrőy Lajos énekl, az orgonán pedig Seikla Adolf, az opera harmestere játszik. Az ének után a herceggprimás cselebrál husz tagu segédletével s végül a teljes kar énekl Mosenyzi Liberá-ját. A szertartás végén ötven ezisztercita atya kíséri a sírboltba a koporsót. Ott lesz az egyház és a nép, de még nem tudni, ott lesz-e a király.

III. Béla király ünnepes eltemetésén kisebb-nagyobb küldöttséggel a következő törvényhatóságok és városok képviseltetik magukat: Megyék: Abauj-Torna, Alsó-Fehér, Arad, Baranya, Bars, Békés, Bereg, Borsód Csongrád, Esztergom, Fejér, Fogaras, Gümör, Győr, Hajdu, Háromszék, Heves, Huuyad, Jász-Nagy-Kun-Szolnok, Kis-Küküllő, Kolozs, Komárom Krassó-Szörény, Liptó, Máramaros, Moson, Nagy-Küküllő, Nógrád, Pest-Pilis-Solt-Kiskun, Pozsony, Szabolcs, Szabolcs, Szilágy, Torda-Aranyos, Torontál, Trencsén, Ugocsa, Ung, Veszprém, Zala, Zemplén, Zólyom.

Városok: Arad, Baja, Beszterce Naszód, Debreczen, Fiume, Győr, Hódmezővásárhely, Kassa, Kecskemét, Kolozsvár, Marosvásárhely, Nagyvárad, Pancsova, Pécs, Pozsony, Selmezbánya, Sopron, Szabadka, Szeged, Székesfejérvár, Temesvár, Ujvidék, Versecz, Zombor.

Városunkból már elutazott a temetésre dr. Steiner Fülöp megyés püspök, Streit Ferencz szentszéki jegyző kíséretében.

A várost báró Fiáth Pál főispán és Havranek József polgármester fogja képviselni, ki a város koszorúját, az egyetlen koszorút, mely a ravatalt ékesíteni fogja, a ravatalra fogja helyezni. A koszoru Budapesten készült, bronzból van és igen diszes kiállítás.

A temetés napján, azaz holnap reggel 9 óraker a székesegyházban Károly János nagyrapost fogja a gyászmisét mondani. Ez alkalomra a ravatal már fel van állítva. Magas állványon a koporsó, rajta a királyi jelvények, a korona, a jogar és az alma. A szentély és a padok feketével vannak bevonva, valamint a bejárat is. Az egész díszítés egyszerű, de mely gyászt kifejező. Ma délben és este már megkondultak a város összes harangjai. A holnap napra vonatkozólag a polgármester a következő felhívást bocsátotta közzé:

Hazaftas kérelem Székesfejérvár szabad királyi város polgáraihoz! Ó Felsege Apostoli királyunk kegyeletes elhatározása folytán III. Béla magyar király és hitvestársa földi maradványai 1898. október 21-én a budavári koronázási templomban e czélra emelt sírboltban, nemzeti gyászünnepeléssel fognak véglegesen nyugalomra helyeztetni.

Székesfejérvár szab. kir. város, mint az Árpádkézi, királyoknak egykoron koronázó városa, székhelye és temetkezési helye történelmi múltjánál fogva, mivel e királyi testereklék évszázadokon át földjében pihentek, hazafias

kegyeleten kívül bensőbb vonatkozásban áll Istent boldogult Béla király s hitvese földi maradványaihoz: indokolt tehát, hogy a folyó hó 21-én tartandó országos gyászünnepély alkalmával a szab. kir. város kegyelete külsőleg is kellőképen nyilvánuljon.

Ezek folytán a városi tanács elhatározásából folyólag felkérem a város polgárait, hogy sziveskedjenek gyászlóbugoikat, melyek Erzsébet magyar királyné elhunytja miatt 39 napi gyászra október 17-ig ugysis kifüggesztve maradnak, bezárólag október 21-ig künt nagyni s ezen felül október 21-én délelőtt 9 óráól 11 óráig, azaz a helyi székesegyházban tartandó gyászünnepély alatt úleteiket bezárni. Hazafias üdvözzettel! Székesfehérvárott, 1898. október 14-én. Havranek József s. k. polgármester.

UJDONSÁGOK.

— **A hivatalos órák rendjere** vonatkozólag a következő hirtetést teszi közzé a vármegye alispánja: A nagyméltóságú m. kir. Belügyminiszter 1898. évi június hó 24-én 62499. sz. a. kelt lairatával Fejérvármegye közönségnek 1898. május 2-án 253—8976. sz. a. kelt azon határozatát, mely szerint a vármegye szervezési szabályrendelet V. fejezet 3. pontjában foglalt rendelkezések megváltoztatásával kimondatott, hogy az eddig délelőtt és délután tartott hivatalos órák a központban jövőben 8 óráól megszakis nélkül délután 2 óráig tartassanak helyben hagyván, erről a vármegye lakosságát oly megjegyzéssel értesitem, hogy a vármegye közönségének ezen elhatározása 1898. évi november hó 1-jén életbe lép, és hogy a pénztár be- és kifizetéseket csak déli 1 óráig fogad el. Sz. Fejérvár, 1898. október 14-én. Huszár Agost, s. k. Fejérvármegye alispánja.

— **A szeszélyes idő.** A mult napokban már olyan hűvös, nedves időjárás állott be, hogy az emberek kénytelenek voltak a téli kabátot előszedni és a kályha mellé huzódni. Tegnapelőtt csakhamar megváltozott az idő. A nap melegen sütött le, de csak néhány pillanattig, míg egy-egy felhő el nem takarta, melyből azután hatalmas zápor hullott alá; este pedig valóságos nyári vészfelhők tornyosultak a város felet. Hatalmas villámok világították meg az eget és hallatszott a mennydörgés távoli moraja. 9 óra felé megeredt az eső és hullott alá, mint ha öntötték volna, jó három óra hosszág esett, mig nem aztán ugy éjfel felé megcsillapodott.

— **Az egészségre káros hatású áru.** Már többen panaszkodtak, hogy Márián Péter kórház-utcazi üzletében vásárolt „Branza lemonade”-től rosszul lettek. Így Czimerman Széchenyi-utcazi lakos leánykája is. A dolog tudomására jött a rendőrségnek. Ez megjelent az üzletben dr. Bierbauer Viktor főorvossal és az ártalmas árukból egy-egy darabot a kereskedő peesétjével lezárva, magukhoz vettek vegyi felülvizsgálás végett.

— **Sertésvész megszünés.** Soponya községben az eddig uralkodó sertésvész megszünének jelentette ki a megyei állatorvos.

— **Hullavizsgálat.** Az öngyilkos Csóli Mátyás p-zátori lakos hulláját megvizsgáltatván Szüts Jenő vaáli főszolgabíró arról hivatalos jelentést tesz az alispánnak. Agoston Mártonné szül. Csóli Anna előadja, hogy neki édes apja volt és őt megfélelően gondozta is, de mivel féloldali hűdében szenvedett, igen tisztátlan volt és ebből kifolyólag több ízben korholta. El is ment több ízben a háztól, kéregetett és az összeszedett pénzt elitta. Vallomását Kuzsál Istvánné, szül. Csóli Katalin is megerősíti. A hullavizsgálat kiderítette, hogy Csóli csakugyan öngyilkos volt, mivel kilerőszak nyomai nem találhatók rajta.

— **Segéd a gazdája ellen.** Trauenhofer József, Kuttor Géza lovasberényi kéményseprő mester segéde ellopott gazdájától egy ször-

seprőt és eladta 2 frtért. Ezért, nemkülönbön, mivel a főnöke kezességére készítet ruhát annak tudta és skarata ellenére elhozta, mestere megdorgálta. A segéd e miatt haragra gerjedve gazdájára rohant és könnyű testi sértést ejtett rajta. Mivel feltehető, hogy a felbőszült segéd gazdáját újból megfogja támadni, a segédet letartóztatták.

— **Lopás.** Csigány Bálint és Brazik Balázs széchenyi utca 102. szám alatti lakosok jelentették a rendőrségnek, hogy lakásukról egy pár csizmát és egy kézi táskát elloptak. A gyanu Wrabel György Berényi ut 8 szám alatti favágóra és Meistrik Imre Csutura u. 5 sz. alatti lakosokra irányult. Ezek összeheszeltek, hogy a táskát, melybe értesülésiük szerint 60—70 frt volt elhelyezve, ellopják. Hogy tervek sikerüljön, az éjelt választották annak véghezvitelére. El is lopták a táskát, de kellemetlen meglepetésükre mit sem találtak benne. A bűnjet eldobták, de azért a rendőrség rájött a tolvajokra. Meistriket elfogták, Wrabel azonban ez alkalommal megszökött, de másnap kézrekerítették. A vallatás alatt bevallották, hogy csakugyan ők követték el a lopást s így a felvett jegyzőkönyvvel együtt átadták őket helyheli járásbírósnak.

— **Rendőrségi hir.** Kaffai Antal moóri illetőségű csavargót az éjelt az utcán alva találták. Bekísérte a rendőrség és illetőségi helyére tolonozoltatta.

— **Arany óra.** Palinkás Károlyné gárdonyi lakos szülőjében levő kunyhóól elveszett 40 frtos arany óraja. A tolvaj azonban nem sokáig élvezhette lopásának gyümölcsét, mert csakhamar felfedezték őt Borsányi Eszter 14 éves lány személyében, kinél megtalálták az aranyóra — darabjait, mint hogy időközben össze törte. A tolvaj fiatal lányt feljelentették a vaáli kir. járásbírósnak.

— **Csalás.** Tóth Miklós temesmegyei munkás, ki a fejérvár-bicskei vasutnál dolgozik, beállított a napokban Tehet Lipót felcsuthi kereskedő üzletébe, és azou a révén, hogy neki mint 48-as honvédnek a községi házában 20 frt járuléka van, kicsalt a kereskedőtől 13 frt értékű élelmiszert és 5 frt készpénz. Midőn azonban Tehet utána járt a dolgoknak, kisélt, hogy Tóthnak semmiféle pénze nincs, legfeljebb adósága. Mivel pedig Tóth a bevasárolt élelmiszert és az előleget nem akarta megfizetni, Tehet feljelentette őt csalásért.

NYILT-TÉR.*

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a Magyar Általános Köszénbánya részvény társulattól Budapesten a

tatai köszénbányák

kizárólagos képviselét Székesfejérvár és vidékére átvetttem és szentét itt állandóan raktáron tartom.

A hazai széntermékek közt a **tatai szén** első helyet foglal el és a porosz szénhez hasonlóan, legkisebb salakot sem és nagyon kevés hamut hagy hátra, miért is szobafűtésre kiválóan alkalmas.

Kérem a tisztelt fogyasztó közönséget, hogy erről magának meggyőződést szerezni és megrendelésekkel fölkeresni sziveskedjék.

RAKTÁR: a teher bejárójával szemben, a Keszi-féle székyárban.

Iroda: Tisztelettel
Sas-utca 5. WEISZ JÓZSEF.

* E rovathban közlöttekért telelőséget nem vállal a szerkesztőség.

KÜLÖNFÉLE.

□ **A vilnai asszonyok öröme.** Vilna városában nagy az asszonyok öröme. A rendőrség örvendezte meg őket és a vilnai asszonyok sokáig fogják dicsérni a rendőrséget. A vilnai rendőrség ugyanis bezátta a város valamennyi orfeumát. Mint mindig, most is kis ok idézte elő a nagy esetet. Történt ugyanis, hogy egy kerületi vámszedő széles jó kedvében egy éjjel kétezer rubelt mulatott el orfeumi énekesnők társaságában. A kormányzó megtudta a dolgot és bezárta azt az orfeumot, a melyben az adószedő kétezer rubelt elvesztett. A vilnai asszonyoknak sem kellett több. Vérszemet kaptak és megkérték a rendőrséget, zárassa be mindjárt a többi orfeumot is. A rendőrség udvarias volt és teljesítette a kérést. A vilnai férjek most azon gondolkoznak, nem volna-e jó, ha Budapestre jönnének?

□ **Tilos a hamisítás.** Az angol nőknek nagy híruk volt eddig, hogy nem korrigálják a Teremtőt; más szavakkal, a bájukat, a miket a mostoha természet megvont tőlük, nem igyekeztek mesterségesen pótolni. Kiderült azonban, hogy az angol asszonyok szükségéből faragták az érényt, melynek világhírüket köszönheti. Az angol parlament ugyanis 1770-ben határozatot hozott, a mely szerint minden asszony, leány vagy özvegyasszony, a ki álbajak, álcspók és egyéb ilyen hamisítványok segítségével bit feleségének bármelyik alattvalóját elszédíti vagy elcsábítja; boszorkányokkal hasonló eljárás alá kerül, házasságát pedig megsemmisítik és érvénytelennek nyilvánítják. A boszorkányokat akkoriban még máglyára ítélték; az angol asszonyoknak azonban volt magukhoz való eszük és nem hamisítottak.

□ **A lábönvesztő bicikli.** Szép asszonyok, a kik hiuk piciny lábukra, ne üljenek kerékpárra, mert a tapasztalás bizonyítja, hogy a biciklizés következtében a láb mindegyre nagyobb lesz. Száz és száz biciklista mondta, hogy egy szezonban körülbelül két hüvelykel lesz nagyobb a láb. A férfiak ezzel nem sokat törődnek, de az asszonyok nem veszik ilyen félváltól a dolgot, mert a biciklizés ilyen formán nagy veszedelemmel jár. A cipőgyárosok, a mióta jobban elterjedt a biciklizés, sokkal nagyobb női cipőket készítenek, mert a biciklizés, szélesebbé is, hosszabbá is teszi a lábat.

□ **A legujabb hóbort.** Amerika, minden derék újításnak és minden hóbortnak hazája, ismét új doleggal áll elő. Ez az új dolog a fotografálásra vonatkozik és alkalmat ad az embereknek arra, hogy láthassák, milyenek lennének ők, mint mumiák. Az Egyiptomból hazatért chicagói fiatal hölgyek kezdték azt a divatot, melyvel az arkiológia iránt való rajongásukat akarták bebizonyítani. Egy Kairóban dolgozó fotografus erre a czélra különböző nagyságu kopersót szerzett be s ezekben fotografálta le az amerikai hölgyeket. A kopersót az arcz reprodukálá sához szükséges nyílás kivételével természetesen egészen elzárta. A lehetősebb köröknek megtetszett ez a dolog és most Chicagóban semmi sem olyan kápos, mint a mumia-fotográfia.

Amerikai zsebórák.

Jótállással, hogy a nickel színét nem változtatja, szerkezete pontosabb és jobb, mint a legrágábbaké.

Ára darabonként 3 forint.

Jótállás mellett, míg a készlet tart.

Hozzá ezüstös óraláncz 60 krajczár.

Önberetváló készülék.

Fox, valódi solingeni gyártmány, sok kiállításon kitüntetve, gyakorlás ne a kell. Megvágás kizárva. Tiszta és kényelmes munka. Bőrbetegségtől megment. Tartós és pénztmegtakarító.

*** Darabja 3 frt. ***

A penge **csillagos acézből és a többi részei alpaccából vannak.

Egy külön penge hozzá 1 forint.

Megrendelhető:

Pollák Sándor főbizományosnál
Budapest, V. ker., Kálmán-utca 17.

Gyűjtőknek 5 drb után egy ingyen küldetik.

ALAPITTATOTT
1858. évben.
TELEP
Palotai-utca 23.

PFINN JÓZSEF
„CONCORDIA“

TELEFON SZÁM 79.
Sürgöny czim:
Concordia, Székesfehérvár.

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA

Székesfehérvárott, sas-, Jókai- és iskola-utca sarkán
a „Fekete Sas“ szálloda átellenében

SIRKOSZORUK.

SIRKOSZORUK.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetések elvállaltatnak.

Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések távirat útján is elintéztetnek!

Homoki szőlőtelepítőknék igen fontos.

A czég 17 év óta áll fenn s most már az országokon kívül is elterjedt a híre, a mennyiben ma már sok országban és vidéken eseményt szült Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-ország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó- és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részében. Nemesszá-állománya honvédtájon létesít. A czég évenként 4500-500 rendelnek küld szállítványokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen úgy az fókent a homoki szőlőtelepítőknék kincses háza azért, mert mint tudva van, a honok-éppen úgy, mint az agyagos, kivecses talajban, nemkülönben a lapos és magas (hegyes) talajból kikerült fa a honokföldben az, mely agyagos iszaptérakodásu vagy túlságosan követett talajban állittatik elő. A gyümölcsfajok bolognát Berezeiki Máté mezőkovácskéri eszesnyeg, meggy, lasponya, birs, dió és sperből. Az 1-2-3-4 éves gazdag gyökerei, fajhiteles, igen szép események darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krtig. A 4-5 éves igen erős koronás sorták darabja 45-50 krt. Nagyban vételmél az árak külön megállapodás tárgyát képe-rikét. Fentit gyümölcsfajokból táblalátás folyán 1-2-3-4 éves selejtezet mintegy események is kapnak, erősség szerint 2-5-7-10-15-20-30 krtól is bármily számtalan és erősségben megrendelhelőn a fentit czégnél. A gazdag gyökereztel vaduocok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 84 krtól 19 frt-ig terjed, Nagyobb vételmél 5-10-15% engedmény. — Levél czim:

UNGVÁRY LÁSZLÓ gyümölcsfa-iskolája, **Czepléden.**
!! Tessék árjegyzéket kérni!!